

Já se smál - Gott, Karel

Z praxe i ze školy měl bys už leccos znát.
Leč kdekdo kdykoli lekce ti pořád dává.
Chápu, že naštvě tě spousta všech možných rad.
Víš svoje o světě – kázání nemáš rád.
K smíchu ti zatím jsou.
Sníš co sis upek sám.
Já koneckonců tohleto také znám.

Když mi můj táta ze zásady
dával dobré rady
já se smál.
Ďábla měl jsem v těle
hláškám učitele
já se smál.

Vítr těžko zkrotíš
já měl se vším potíž
byl jsem jak ty totiž mlád.
A když teď sám jak černý vzadu
mám ti dobrou radu dát –
jak můžeš se jen smát?

Řekneš si:
„nechte mě růst jako planý mák,
žil bych si příjemně bez vašich věčných péčí.“
Svět je však despota – braň se mu nevím jak,
ve škole života stále jsi jenom žák.
Raď se anebo směj.
Zítřka to uznáš sám.
Já koneckonců tohleto také znám.

Když mi můj táta ze zásady
dával dobré rady
já se smál.
Ďábla měl jsem v těle
hláškám učitele
já se smál.

Vítr těžko zkrotíš
já měl se vším potíž
byl jsem jak ty totiž mlád.
A když teď sám jak černý vzadu
mám ti dobrou radu dát
tak můžeš se jen smát.
Ó – jen smát.